

Løssalg: 42.50 kr.

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

Læs mere om generalforsamlingen i april!

Nr. 9

Februar 2005

www.danskepottemagere.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

KÆRE MEDLEMMER	2
NY BOG	2
EFTERÅRSUDFLUGT	3
HJEMMESIDEN	5
KUNSTINDUSTRIMUSEET I BERLIN	6
NÆSTE GENERALFORSAMLING	8
10 ÅRS JUBILÆUM PÅ GRIMMERHUS	9
SAMMENLÆGNING OPHÆVES	9
UDSTILLINGER PÅ GRIMMERHUS	10
DEADLINE	10
PORTRÆT	11
I NÆSTE BLAD	12
HISTORISK	12
ANNONCER	13

KÆRE MEDLEMMER!

Teknologien har indhentet dansk pottema-gereforening af 1894. Det er med slet skjult stolthed at jeg præsenterer: det første medlemsblad med computer-lay-out! Slut med saks og limstift! Med Annelises indtræden i bestyrelsen fik redaktionen et spark bagi til at bruge mus og tastatur i stedet, og det var nemmere end forventet. Programmet hedder Publisher, hører med til Windows officepakke og kan sikkert en hulens masse smarte ting, som måske efterhånden vil blive opdaget og taget i brug. Indtil videre behersker jeg to-tre simple kommandoer og synes, jeg er kommet rigtig langt. Nu smækker jeg ikke mere benene op på sofa-bordet efter fyraften, men kan ikke hurtigt nok komme op til computeren, hvor jeg med uglet hår og værkende nakke får en side efter den anden til at tage form. Det er rigtig sjovt.

Vi vil dog fortsætte med at samle bladet med gammeldags håndkraft. Indtil videre ser det ud til, at den nemmeste løsning stadig er at kopiere eksemplarerne på et kopicercenter. Bestyrelsen råder hverken over laserprinter til A3-format eller en hæftemaskine der kan nå ind til midten af bladet, og vi synes nu engang bladet bliver pænere når vi kopierer det på store sider, folder og hæfter det. Desuden er det på denne måde mere oplagt at hjælpe hinanden med det praktiske, og det er altid så hyggeligt.

Jeg håber I vil synes om bladets forbedrede lay-out, men det er selvfølgelig stadig indholdet der er det vigtigste! Derfor vil jeg endnu engang opfordre alle medlemmer til at bidrage til bladet. Har I være på ferie et spændende sted? Har I set en god udstilling? Har I en faglig fidus, som kollegaerne kunne have glæde af? Har I et problem, kollegaerne kunne hjælpe med? Alt er velkommen.

God fornøjelse med bladet!
Meike Diederichsen.

NY BOG

Royal Copenhagen har fået Nyt Nordisk forlag til at udgive en bog om Flora Danica-stellet og dets historie. Flora Danica-stellet er Royal Copenhagens flagskib, og bogen med fotografier af og historien om stellet er nok først og fremmest beregnet til samlere.

Med foreningens besøg på Royal Copenhagens gamle fabrik in mente, hvor vi også så fremstillingen af netop Flora Danica, ville vi undersøge, om bogen også kunne anbefales vore medlemmer.

Hvad er det her egentlig for noget? Må man uvilkårligt spørge sig selv når man bladrer bogen igennem. En porcelænsfabrik som bogudgiver, en række farvefotografier, hvoraf nogle er så kunstfærdige, at stellet må nøjes med en birolle, et lay-out, der havde passet bedre til en hjemmeside og endelig nogle kapitler med informationer, som ganske vist er både spændende og interessante, men på en mærkelig måde sammenhængsløse, drysset ind mellem billederne, som om hvert kapitel skulle stå for sig selv — der gentages flittigt passager fra foregående kapitler.

Alt i alt et værk, som man ikke er sluppet heldigt fra. Det værste er næsten, at der gennem hvert billede løber en tynd linie med en kort billedtekst og spolerer synsindtrykket. Er der medlemmer, der alligevel gerne vil læse den unægtelig interessante historie, må I gerne sige til—vi har et anmeldereksemplar, vi ikke nødvendigvis vil beholde.

EFTERÅRSUDFLUGT

Årets dagstur gik til Midtjylland, hvor foreningen havde aftalt at besøge keramikerpæret Nina Lund og Jean Francois Tierion. Vi startede dog med en fælles frokost i en gårdbutik 'Den lille lade' ikke langt fra Ejstrupholm. Her har Ragnhild Joensen Battefeld fra Færøerne oprettet butik, spisested og tekstilværksted og tiltrækker fx quiltinteresserede kunder via internettet med tilbud om både salg og kurser. Vi fik serveret tærter, salater og brød, snakken gik livligt og der var stor tilfredshed med både forplejningen og de rustikke rammer.

Pottemagerne kan godt li' at snakke

Efter frokosten kørte kortegen tilbage til Ejstrupholm, hvor man på Hedegårdsvej finder både glaspusteri og keramikværksted. Vi startede hos Aksel Østergaard Jensen, hvis glaspusteri ganske vist ikke lige var i gang (ovnene var slukkede, så vi frøs lidt i efterårskulden), men hvor man kunne se ganske mange fine glasting både i værkstedet og i udstillingsrummet på 1. sal.

Aksel laver fx nogle spændende, asymmetriske skåle, der pustes som store, tykskallede balloner, der siden skæres midt over og slibes til. Mange af os havde lyst til at røre ved dem. Med de changerende farver

og glassets gennemsigtighed virkede de lette og elegante, samtidig med at de lå meget tungt i hånden og deres brede, glatte kanter gav en følelse af fasthed og stabilitet.

Blå Kors

Vi beundrede også Aksels kirkekunst og smilede af de trekantede glastaburetter, der stod rundt omkring. I værkstedet kunne Aksel vise os forskellige maskiner og redskaber til bearbejdningen af det pustede glas. Det var sjovt at se et gammelt bildæk som beskyttelsesring omkring slibestenen. Aksel har selv oprindeligt en uddannelse som keramikker, og han var villig til at dele ud af sin erfaring omkring skiftet fra ler til glas.

Slibestenen

Sidste punkt på udflugtsprogrammet var rundvisningen på Jean Francois' og Ninas værksted. Parret har til huse i et nedlagt mejeri, der også husede en insulinproduktion i nogle år inden det blev forvandlet til keramikværksted. Nina har sin uddannelse fra La Borne i Frankrig, hvor hun i 1992 startede som praktikant hos en dansk keramikker. Det havde i første omgang ikke været meningen at hun skulle tage hele uddannelsen i Frankrig.

Udsigt fra gangbroen

Hun prøvede tværtimod at komme ind på kunsthåndværkerskolen i Kolding, men det lykkedes ikke, og da hun var faldet godt til i Frankrig, endte hun alligevel med at blive udlært her i 1997. Jean Francois er uddannet på en kunstscole hvor han startede i 1979 og de to mødte naturligvis hinanden i La Borne.

Nu har de siden 1997 boet i Ejstrupholm. Det var lidt tilfældigt, at de slog sig ned netop her. Som udgangspunkt havde de egentlig haft en idé om at bo på fx Djursland. Men da de en dag var på besøg hos Ninas forældre, kom de tilfældigvis forbi det gamle mejeri i nærheden, og så var de solgt.

Lige bortset fra at lokalerne stort set altid er kolde, danner de en fantastisk inspirerende ramme om de to keramikeres arbejde. Der er højt til loftet i det store, centrale arbejdsrum, hvor gasovnene er placeret og hvor Jean Francois har rigelig plads til at komme rundt om sine kæmpe krukker. Under vinduerne i rummets ene ende er der bygget en forhøjning med et flot dekoreret trægulv, hvor drejeskiverne står. Op ad trappen og langs med en gangbro kommer man op til udstillingslokalerne. Fra gangbroen er der en enestående udsigt ned til værkstedet. Det virker utrolig spændende at se det hele oppefra!

Nina beklagede, at hylderne i udstillingslokalet var lidt tomme. Hun venter sit andet barn og havde i de sidste måneder stort set ikke været i stand til at arbejde på grund af kvalme og opkast. Derfor var Ninas fine brugsting med de glade dekorationer lidt underrepræsenteret. Vi kunne dog sagtens få et indtryk også af hendes stil.

Oppe i udstillingslokalet med de mørkeblå vægge og mejeriets lyse fliser fik vi hjemmebagt æbletærte, kaffe og te serveret sammen med historien om værkstedets udvikling.

Nina dekorerer

Jean Francois kunne også ind imellem løsrive sig fra den franske konversation med Paul Willer og på udmærket dansk forklare medlemmerne, hvordan han drejer sine store krukker. Værkstedet importerer alle glasurråstoffer samt det hvide stentøjsler fra Frankrig. De er meget glade for deres ler, kun Jean Francois bandede lidt en gang imellem, hvis det er for hårdt, for han skal bruge meget blødt ler når han drejer de store krukker.

En af Jean Francois' store krukker

Mange af os bemærkede de forholdsvis lave udsalgspriser som Ninas brugsting havde. Hun kunne godt se at de måske lå lidt under gennemsnittet, men det var for hende også vigtigt at tage højde for det område, værkstedet ligger i. Hun vil meget gerne bevare de lokale kunder, som hun har en del af og som man virkelig sætter pris på, når man sådan bor ude på landet. Hun understregede dog også, at Ejstrupholm faktisk ligger utrolig centralt i Jylland, men tilstrækkelig langt væk fra de større byer, at det har formået at bevare sit eget liv.

Vi spurgte lidt til samarbejdet mellem ægtefællerne, og Nina fortalte, at de kører hver deres produktion helt uafhængig af hinanden. Det virker som om det er den ideelle løsning for de to meget forskellige keramikere. Jean Francois har ved siden af sin produktion og udstillingsvirksomhed en plan om, at lave værkstedets hjemmeside. I et 'glasbur' under gangbroen er der indrettet kontor, som også huser et stort tegnebræt til at lave udkast til nye værker.

Vi havde en meget spændende eftermiddag i selskab med de to keramikere, og vi håber selvfølgelig, at de er blevet interesserede i at melde sig ind i foreningen.

Ninas fad

HJEMMESIDEN

Vi vil endnu engang gøre alle medlemmer opmærksomme på vores flotte hjemmeside. Hjemmesiden *bliver* besøgt, og de medlemmer der figurerer på den får også henvendelser. Tendensen er tydelig: det bliver mere og mere almindeligt at folk undersøger deres feriemål eller indkøbsmuligheder på nettet.

Og så gælder det om, at være synlig!

Det er stadig gratis for medlemmerne at få oprettet deres eget 'webhotel' på hjemmesiden, - sådan kaldes de undersider, som er forbeholdt præsentationen af det enkelte værksted. Hvordan fungerer sådan et webhotel i praksis? Når en kunde kører musen hen over de små røde prikker på de forskellige landkort på hjemmesiden, vil det pågældende værksteds navn automatisk poppe op – vel at mærke *hvis* man har fået lavet sin underside. Vi er selvfølgelig meget interesserede i, at så mange medlemmer som overhovedet muligt får aktiveret deres eget webhotel, for vores fælles hjemmeside virker kun spændende på de besøgende, hvis der sker noget på den!

Er det uoverskueligt at få lavet det nødvendige materiale? Der skal faktisk ikke så meget til. Send et visitkort, eller en brochure, et par ord på en lap papir, eller en mail, så vi har nogle oplysninger, og læg så lige et par billeder af dit værksted og/eller dig selv med i konvolutten, så skal vi nok få det videresendt, og vores dygtige webmaster skal nok få det passet ind i hjemmesidens øvrige lay-out.

OBS! Du behøver *ikke* at have din *egen* hjemmeside for at blive præsenteret på forningens!

KUNSTINDUSTRI- MUSEET I BERLIN

Hvis nogen planlægger en tur til Berlin, vil Danske Pottemagere varmt anbefale at besøge byens kunstindustrimuseum, 'Kunstgewerbemuseum', som er en del af det store **Kulturforum**, et område, der indeholder adskillige museer og andre kulturinstitutioner som fx statsbiblioteket og Berlins berømte filharmoniske orkester.

Dette kulturcenter var i sin tid af politiske og taktiske grunde blevet opført i det affolkede område tæt på muren i Vestberlin. Efter murens fald har det pludselig indtaget en central placering i den forenede hovedstad og er blevet nabo til det nyopførte gigantshoppingcenter ved Potsdammer Platz.

På kunstindustrimuseet kan man se en imponerende samling kunsthåndværk fra middelalderen og op til nutiden. Der er genstande af alle mulige materialer til alle tænkelige og utænkelige formål, og deres høje håndværksmæssige kvalitet tager simpelthen pusten fra en. Det er ganske enkelt imponerende, hvad håndværkere gennem tiden har været i stand til. Man bjergtages af papirstynde drikkebægre af træ, udskårne konkylier, gyldne pokaler med miniaturer, møbler, tekstil, smykker, glas i alle farver og faconer, porcelæn, fajance og så selvfølgelig stentøj.

I Tyskland har man en lang tradition for stentøjsproduktion, og det giver sig tydeligt udslag på kunstindustrimuseet. Særligt spændende fandt jeg det såkaldte 'Böttgersteinzeug', fordi det med sin rødbrune skærv adskiller sig så meget fra hvad vi ellers forbinder med historisk, tysk stentøj, nemlig den hvide eller lysegrå farve og klassiske glasurtyper som lerglasur og saltglasur. Böttgerstentøjet har sit navn efter den berømte keramikker og grundlægger af porcelænsmanifikationen i Meißen, Johann Friedrich Böttger. Han prøvede ikke bare at gøre Kineserne porcelænsfremstillingens kunst efter, men lod sig også inspirere af det fine, rødbrune I-hsing-yao-stentøj fra Kiangsu-provinsen, som man dér havde produceret siden det 16. århundrede. I Meißen-manufacturens tidlige år (ca. 1709-1713) voldte porcelænsfremstillingen endnu store problemer, mens der i denne tid etableredes en seriøs produktion af Böttgerstentøjet.

Som råstof til Böttgerstentøjet brugte man en lokal lertype, som i forvejen var kendt som lægemiddel. Den kaldes *Bolus, Terra Sigilata* eller *Nürnbergger Erde*. Leret blev slemmet meget fint og derefter blandet med glasurler (tysk=Lehm). Godset blev efter tørringen brændt direkte ved stentøjstemperatur uden yderligere glasering. Man har

fundet emner der har været udsat for brændetemperaturet tæt ved 1300 grader. Man producerede både på drejeskiven og med gipsformer (til relieffer). Skærven i Böttgerstøjet var ganske vist tæt, men overfladen ikke særlig spændende. Det bliver den først ved den efterfølgende bearbejdning.

Først og fremmest blev genstandene slebet og poleret, hvorved de fik deres karakteristiske silkebløde og blanke overflade med den varme glød. Da man i produktionens første år endnu ikke til fulde kunne styre brændingen, findes der især fra disse år emner i alle farveafskygninger fra lysebrunt til næsten sort. Man var i stand til at udnytte de forskellige former for jernoxid, der fremkom ved de høje brændingstemperaturer. I skærvens yderste lag, som havde været udsat for de højeste temperaturer, var det røde Fe_2O_3 blevet til det sorte FeO eller Fe_3O_4 og ved at slibe i overfladen kunne man opnå marmoreringer, lave mønstre og fremhæve reliefferne. En anden dekorativ teknik var inspireret fra glaskunsten. Man sleb mønstre og motiver ned i den ensfarvet polerede skærv, ligesom man sleb krystalglas. Det var ofte glasslibere fra Böhmen (Tjekkiet) der blev ansat til dette arbejde.

Enkelt ølkrus med beslag 1715

Det var imidlertid en besværlig og dyr proces at fremstille Böttgersteinzeug, og lige så snart manufakturen i Meißen havde fået styr på porcelænsproduktionen, overhalede den stentøjet indenom. Man kan dog doku

Fakta om Kulturforum

I 1968 byggedes som det første det nye nationalgalleri af den berømte arkitekt Mies van der Rohe.

Øvrige museer:

- Gemäldegalerie
- Kunstbibliothek
- Kupferstichkabinett
- Musikinstrumentemuseum.

U-/S-Bhf. Potsdammer Platz.

mentere en nicheproduktion helt op til 1830erne og igen en lille produktion i 1920erne.

Man kan på Kunstindustrimuseet også se smukke genstande med en anden, mere ukendt stentøjsdekoration. I det 17. århundrede udvikledes emaljemaleteriet som et selvstændigt håndværk ved siden af pottemagerhåndværket. Man havde behov for lidt mere farvestrålende dekorationer og fandt frem til en teknik til at brænde emaljefarver på den færdigglaserede stentøjs-skærv ved lavere temperaturer (700-800 grader). Farverne blev fremstillet af metaloxider, der blev fint malet, blandet med knust glas, smeltet og atter pulveriseret. Man opnåede på denne måde mange forskellige, klare farver, som lyser op på de ensfarvede, mørkebrune genstande. Desværre er der ikke bevaret så meget, fordi emaljefarverne i sagens natur var sårbare over for slitage, men de emner der er udstillet på museet er ganske forunderligt moderne at se på, og som pottemager studser man i hvert fald over at se disse 'pangfarver' i forbindelse med det øvrige afdæmpede stentøj.

I hele den righoldige samling på Kunstindustrimuseet slår det den besøgende, hvor åbne kunsthåndværkerne i alle tider havde været over for inspiration udefra, og hvor meget denne åbenhed har betydet for kvaliteten.

NÆSTE ÅRS GENERALFORSAMLING

Den 2. og 3. april 2005 afholdes som bekendt foreningens generalforsamling. Som I kan se, kan man allerede nu tilmelde sig ved at bruge tilmeldingsblanketten der er fremsendt sammen med bladet.

Vi vil i år befinde os i det sydlige Jylland og her, i Haderslev, holder det berømte keramikergæstepar Heidi Guthmann Birck og Aage Birck til. Aage er ganske vist gået på efterløn, men han er villig til at holde et foredrag for vores medlemmer, hvor han kan finde på at fortælle om sit spændende liv som keramikker og om faglige problemstillinger omkring ler, glasur og brænding som han har syslet med.

Vase med krystalglasur. Aage Birck

Vi er sikre på, at vi vil blive meget inspireret af både Aages foredrag og samværet med Heidi og ham.

Tæt på Haderslev, i Christiansfeld, finder man en af de sidste praktiserende kakkellovsmagere i Danmark. Han hedder Hans Schmidt og har indvilliget i at vise foreningens medlemmer rundt i sit værksted, selv om det skal foregå på en weekend. Efter vores forskellige teglværksbesøg er ovennævnte det sidste pottemagerrelaterede

område, vi endnu ikke har besøgt, så vi vil glæde os til at præsentere medlemmerne for faget.

Vi har reserveret en hel kro til vores arrangement, hvor vi kan være os selv, og hvor køkkenet har et specielt godt ry. Kroen hedder Hotel Dannevang og ligger mellem Haderslev og Christiansfeld.

En af Aages karakteristiske lågkrukker

Området byder på et væld af seværdigheder. Der er for det første hele Christiansfeld, der som velbevaret Herrnhuter-by er en arkitektonisk perle. I Kolding er der Koldinghus med skiftende, spændende udstillinger. Museet i Trapholt, der ligger på vejen for de fleste, er ydermere spændende som hjemsted for en masse moderne design, møbler og kunsthåndværk.

Vi har dog efter grundige overvejelser besluttet at arrangere en rundvisning på Haderslev museum og Ehlers samling for at se på lertøj. Det står selvfølgelig medlemmerne frit for, også at besøge et af de andre steder om søndagen. Vi vil i hvert fald varmt anbefale medlemmerne at tilmelde sig!

Annoncer:

Det er gratis for vore medlemmer at indrykke en annonce i medlemsbladet!

Annoncer fra vore leverandører finder man bagerst i bladet.

10 ÅRS JUBILÆUM PÅ GRIMMERHUS

AF Lisbeth Kring Jensen

I oktober fejrede Danmarks Keramikmuseum Grimmerhus 10 års jubilæum med en hel uges arrangementer.

Jørgen Hansen og hans mange hjælpere byggede i løbet af efterårsferien en af de berømte brændingsskulpturer i parken.

Skulpturen blev bygget op af lerplader i 3 tons lyst stentøjsler, specielt fremstillet og sponsoreret af Vedstaarup Teglværk.

I tre dage tørrede og brændte Jørgen Hansen skulpturen ved at fyre med brænde. De sidste døgn blev skulpturen pakket ind i keramisk filt og der blev fyret i døgn drift. Søndag aften var skulpturen klar til at blive afsløret. Ca. 200 gæster var mødt op, for at se det fantastiske syn, da "frakken" blev taget af, og skulpturen stod rødglødende og lyste mod nattehimlen. Jørgen havde selv været lidt skeptisk over for projektet, da han aldrig før har lavet en brændingsskulptur så sent på året, med fare for regn og blæst, men det lykkedes og Jørgen var meget tilfreds med resultatet. Han valgte at kalde skulpturen "Sol og Måne", og den vil kunne ses i museets park mange år frem.

Mandag den 18. oktober var der "Hvad er det værd?" på museet. Folk kunne medbringe keramik, som blev dateret og vurderet af forfatterne og keramikeksperterne Ane og Anni Holst Schmidt. Samtidig delte de gavmildt ud af deres enorme viden med anekdoter og historier om de enkelte keramikere, og der blev set på keramik lige fra Kähler til Kgl. Porcelæn over Picasso og miniaturevaser fra Tivoli.

Samme dag havde vi besøg af Dorthe Andersen fra DR, som optog et helt "Hvad er det værd?" program, som blev vist i november.

Tirsdag den 19. oktober ville museet takke alle de frivillige hjælpere med en udflugt til København. Vi var bla. på besøg i Lille

Strandstræde hos de tre keramikere Jane Reumert, Beate Andersen og Gunhild Aaberg, som netop har fejret 40 års jubilæum for deres fælles værksted. Og vi besøgte Christiansborg for at se gobelinerne, hvor vi fik en meget interessant rundvisning.

Onsdag den 20. oktober stod i børnenes tegn. Vi havde nemlig "Det muntre køkken" på museet. Der var rigtig mange børn som kom forbi, og jublen var stor, når det lykkedes at få smadret et stykke keramik!

Torsdag den 21. oktober var den officielle fødselsdag, så alle gæster kom gratis ind og blev budt på kaffe og kage. De kunne bl.a. se den nye plancheudstilling i kælderen som i ord og billeder fortæller hele Grimmerhus' 10 årige historie.

Om aftenen var der reception for inviterede gæster, hvor næsten alle som har haft kontakt med museet gennem de sidste 10 år var mødt frem. Det var en meget festlig aften med mange flotte taler, blomster og gaver, som blev sluttet af med et fantastisk festfyrværkeri i parken.

Fredag den 22. oktober måtte vi desværre aflyse den planlagte gallafest.

SAMMENLÆGNING OPHÆVES

Keramikmuseet Grimmerhus og Internationalt Keramisk Center Guldagergård har pr. 1. januar 2005 besluttet at ophæve fusionen mellem de to institutioner.

Det skyldes bl.a. den kommende kommunalreform, hvor det ikke længere bliver muligt at drive institutionen som én, da samarbejdet har bygget på en samdriftsaftale mellem Middelfart og Skælskør Kommuner og Fyns og Vestsjællands Amter.

De to institutioner vil dog stadig samarbejde om udstillinger, som bliver produceret på Guldagergård og vist på Grimmerhus. Grimmerhus overtager rettigheden til det gamle fælles navn "Danmarks Keramikmuseum" og Guldagergård deltager nu selvstændigt i EUCAC; Den Europæiske Sammenslutning af Internationale Keramiske Researchcentre.

Udstillinger på Grimmerhus

På Grimmerhus kan i øjeblikket ses to udstillinger.

Den ene hedder "Unison" og er et samarbejde mellem unge bornholmske keramikere bl.a. fra Cassius Clay og en gruppe keramikere fra Estland. Udstillingen er et spændende nyt bud på installationskunst med mange udfordrende og nytænkende indgangsvinkler.

Den anden udstilling hedder "Smag og Behag" og er keramik udlånt af Royal Copenhagens Museums samling. Det er en broget samling af arbejder skabt på Den Kongelige Porcelænsfabrik i 1960'erne og -70'erne, fra en periode hvor den offentlige smag var ganske anderledes end i dag! Begge udstillinger kan ses til og med den 6. marts 2005.

Den 13. marts åbner der så to nye udstillinger: Den ene er "Netværk 2004", som igen i år er værker skabt på Guldagergård af unge keramikere, som har deltaget i seminarer i 2004.

Den anden udstilling er en retrospektiv udstilling af Buller Hermansens alsidige keramiske virke. Det sker i forbindelse med Buller Hermansens 60 års fødselsdag og 40 års jubilæum. Begge disse udstillinger kan ses til og med den 5. juni 2005.

Ejendom til salg—velegnet til pottemagerværksted

En ejendom med historie, sjæl og charme, på den smukkeste ø i Limfjorden - Fur.

Total istandsat i 1998 og 2003, med nyt tegltag, ovenlysvinduer, isolering, gulvvarme, 3 nye toiletter, frilagte loftsbjælker, specialfremstillede døre. 300 m til vandet, 500 m til skole, 1000 m til Brugs, 1500 m til lystbådehavn. Igangværende gavebutik, galleri, udendørs sommer-café, bed & breakfast.

I alt 363 m², heraf 194 m² godkendt til erhverv. 2300 m² dejlig have med gamle frugttræer. Kun 4 minutter fra Danmark. Færgeafgang hvert kvarter (for fastboende er turen gratis, når man er gående, og med køretøjer sejler man til meget reducerede priser).

Ejendommen har i øjeblikket status som helårsbeboelse, men kommunen er indstillet på at ændre dens status til fritidsejendom - altså ingen bopælspligt.
Pris: 1,4 mio.

Se mere på www.havehuset.dk
Gaudis Galleri og Kaffehus
Nederby 17
7884 Fur

DEADLINE

Sidste frist for indfald, påfund, bidrag, annoncer, ris eller ros der skal bringes i næste blad er
1. maj 2005

REDAKTIONEN:

Ansvarshavende redaktør er pt. Meike Diederichsen. info@meikeskeramik.dk.

SELV-PORTRÆT

Af Bo Per Christensen

Efter en årrække som driftsassistent i BG bank, havde jeg brug for at udfolde min kreativitet. Jeg deltog i diverse keramikkurser og fik lyst til at gøre noget seriøst ved keramikken. I 1996 startede jeg så på 2. skoleperiode på Håndværkerskolen i Sønderborg.

Jeg var en af de få heldige der straks fik læreplads. Startede hos Kurt Olsen, Abbenæs Pottemagerværksted i vinteren 1997. Efter endt læretid og en mindeværdig svendeprøve søgte jeg optagelse på Glas- og Keramikskolen på Bornholm, hvor jeg så begyndte i sensommeren i år 2000. Glas- og Keramikskolen er en treårig, videregående uddannelse under kulturministeriet. En meget spændende og udfordrende skole, hvor jeg valgte at arbejde på en meget utraditionel måde med leret, især i forhold til den traditionelle lertøjsproduktion hos Abbenæs.

Det første år på Bornholm brugte vi på bundne projekter med gæstelærere hovedsageligt fra udlandet, hvor vi gennemgik

mange grundlæggende teknikker, både med leret og med brændinger.

Andet år havde vi et projekt med at bygge en 1 kubikmeter stor, træfyret ovn for senere at kunne brænde i den. Her startede min passion for træfyring. Vi havde også flere selvstændige projekter, hvor vi arbejdede frit med de teknikker vi havde lært første år.

De sidste 3 mdr. af 2. år var der en praktikperiode, hvor skolen anbefalede eleverne at tage til udlandet for at udvide deres horisont og skabe et internationalt netværk. Da min store passion for træfyring var vakt, var det oplagt at rejse til USA, hvor mange dygtige keramikere netop arbejder med træfyring. For at få så meget ud af opholdet som muligt tog jeg mine to mdr. sommerferie i brug og var i USA i 5. mdr.

Først var jeg hos Fred Olsen i det sydlige Californien. Jeg fungerede som hans assistent, hvilket bl.a. indebar forarbejdningen af hans ler, at presse moduler ud til brug i hans skulpturer, at dreje for ham og klargøre hans ovne. Jeg fik lov til at deltage i brændingen af en af hans store træfyrede ovne, hvor jeg fik min første rigtige forståelse af træfyringens og flammernes mysterier. Jeg var så heldig at få lov til også at være Fred Olsens assistent på et af hans kurser netop i træfyring. Dette var en kæmpe oplevelse og jeg opdagede, hvilken stor "guru" Fred Olsen er. Jeg mærkede på egen krop, det danske ordsprog "når det regner på præsten, så drypper det på degnen". Som hans 1. assistent fik jeg megen opmærksomhed og blev mødt med stor interesse.

Derfra tog jeg videre til keramikker John Thiess i staten Maryland, lidt udenfor Washington DC. Her arbejdede jeg som svend og indgik i den almindelige produktion af brugsting, som også blev træfyret. John er en meget spartansk, håndgribelig og jordnær mand og af ham lærte jeg mange gode fif. Han brugte altid de nære og naturlige resurser i sin arbejdsgang.

Efter disse to praktiksteder, vendte jeg hjem til 3. år på Bornholm. I det første halve år arbejdede jeg ud fra den inspiration og de teknikker jeg havde lært i USA. Jeg omformede drejede elementer og arbejdede meget med pølseteknik -selvfølgelig i træfyrede ovne med og uden salt. Den sidste tid på skolen gik med at forberede sig til afgangprojektet. Mit projekt udviklede sig og endte med en formanalyse af en celled udvikling! Det var tre lærerige år på skolen og et godt supplement til min uddannelse som pottemager.

Så flyttede jeg hjem til min bolig på Christianshavn og fik i 2004 job hos Marie Würtz i Juelsminde. Her skulle drejes middelalderbægere i massevis. Dette arbejde kombinerede jeg med et job som handicapmedhjælper i hovedstadsområdet.

Nu i begyndelsen af 2005 arbejder jeg igen hos Würtz, samtidig med at jeg er ved at etablere værksted og butik på Christianshavn, sammen med en medstuderende fra Bornholm, Laila Fisher. Vi håber på og regner med at være klar til åbning 1. maj 2005.

Ud over det kan jeg fortælle, at jeg har medvirket i det faglige udvalg som brancherepræsentant og er suppleant i pottemagerforeningens bestyrelse. Jeg har deltaget i drejemesterskaberne i Sverige i 1999 og har været på kursus i at dreje store krukker i Finland i 1998.

Det forlyder fra en velunderrettet kilde, at Per på generalforsamlingen vil stille op til en fuld plads i foreningens bestyrelse!

Announce:

Djurslandskive søges!

Ring til 50 98 66 33

I næste blad

- Reportage fra generalforsamlingen
- Fingeren på pulsen i Herning
- Nye medlemmer
- Nye bøger
- Nye udstillinger

Skriv idéer og forslag til udflugtsmål og arrangementer direkte til foreningen på adressen pottemagertur@jubii.dk

Historisk

Et kig i foreningens arkivalier afslørede, at foreningens kontingent i 1985 blev fastsat som følger:

"Sluttelig vedtog bestyrelsen i henhold til § 22 i foreningens love at opkræve 0,4 % i kontingent af arbejderlønsummen, minimum 1000 kr. årlig."

Vi lader lige beløbet stå et øjeblik.

Hvert værksted der var medlem, var forpligtet til at indsende deres lønstatistikker til kontingentberegningen. Af disse statistikker fremgår, hvilken slags ansatte der var mest almindelige:

- Smede- og maskinarbejder
- Malerinder
- Keramikarbejdere, øvrige— mænd
- Keramikarbejdere, øvrige— kvinder
- Rengøringsarbejdere— kvinder
- Øvrige faglige

I øvrigt var netop fra 1984 til 1985 såvel arbejderlønsummen som funktionærlønsummen faldet med 3-4 %.